

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 320/18/8807-40
EEČ: 2-66-346-2020

Michalovce 19.02.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: 67 XXXXX
povolanie: živnostník
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase od 26.01.2015 do dňa 23.12.2015 ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie pod obchodným názvom XXXXX XXXXX XXXXX 2, 071 01 XXXXX, IČO: XXXXX uviedol nesprávne údaje o colnej hodnote dovezeného tovaru z tretích krajín na územie európskeho spoločenstva v písomných colných vyhláseniach pod č. 0526410504049 zo dňa 26.01.2015, č. 0526410506509 zo dňa 19.03.2015, č. 0526410508477 zo dňa 30.04.2015, č. 0526410513782 zo dňa 24.08.2015, č. 0526410515226 zo dňa 23.09.2015, č. 0526410516926 zo dňa 27.10.2015, č. 0526410519013 zo dňa 07.12.2015, č. 0526410519941 zo dňa 23.12.2015, ktorými požiadal o prepustenie tovaru do režimu voľný obeh a v ktorých deklaroval nižšiu hodnotu tovaru ako ním skutočne zaplatenú, čo bolo zistené v rámci kontroly po prepustení tovaru Colným úradom XXXXX a takýmto konaním spôsobil, že príslušný colný úrad nevymeral colný dlh (clo a DPH) v zákonom určenej sume, čím došlo ku skráteniu dane z pridanej hodnoty DPH) v rozsahu 1.744,67€ na úkor štátneho

rozpočtu SR,

o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté orgánom príslušným na konanie o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa KÚFS XXXXX pod č. KÚFS-9/7082-V-2018 zo dňa 09.05.2018 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení vyšetrovateľa.

Následne uznesením vyšetrovateľa KÚFS XXXXX pod č. KÚFS-9/7082-V-2018 zo dňa 24.09.2018 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX za vyššie uvedený zločin.

V priebehu vyšetrovania bol vypočutý obvinený XXXXX, ktorý využil svoje právo v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. poriadku a odmietol vypovedať.

Z výpovede svedka kpt. XXXXX vyplynulo, že vykonával spolu s kolegami z Colného úradu XXXXX kontrolu u obvineného za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2016. Pri kontrole boli zistené faktúry, ktoré boli zaúčtované v knihe prijatých faktúr a platby uskutočnené do zahraničia malajzijskému dodávateľovi. V deviatich prípadoch bolo vykonaných deväť platieb do zahraničia, ku ktorým obvinený nevedel uviesť, ako bol dovezený tovar colne prejednaný. V tom istom období obvinený prejednal deväť dovozov od toho istého dodávateľa, kde pri dovoze deklaroval cenu vo všetkých prípadoch nižšiu, ako boli nájdené úhrady vo výpisoch z účtov platených do zahraničia. Na základe uvedených zistení bol dovymieraný rozdiel colného dlhu pri jednotlivých dovozoch. V účtovníctve boli navyše v dvoch prípadoch zaúčtované dve faktúry taktiež od dodávateľa z Malajzie, ktoré neboli predmetom colného konania. I v uvedených dvoch prípadoch bol dovymieraný colný dlh. Bol vydaný Protokol o kontrole po prepustení č. 100249/2018 a rozhodnutia o dodatočnom vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty a vymeraní colného dlhu č. 100257/2018 a č. 100266/2018.

Svedok kpt. XXXXX vypovedal zhodne ako svedok kpt. XXXXX.

Z výpovede svedka - poškodeného kpt. XXXXX vyplynuli obdobné skutočnosti, ako z výpovede kpt. XXXXX, kde okrem iného uviedol sumy dodatočného vyrubenia DPH. Rozhodnutiami Colného úradu bol vymeraný colný dlh vo výške 7.398,21€, z toho clo vo výške 2.350,36€ a DPH vo výške 5.047,85€. Z uvedenej čiastky bola uhradená suma vo výške 1.786,07€ preúčtovaním preplatku z daňového úradu. Vo veci nedoplatku bolo začaté colné exekučné konanie, obvinený po začatí tohto konania podal žiadosť o zaplatenie dlžnej čiastky vo forme splátok, ktoré neboli povolené, voči čomu sa odvolal. Žiadna iná úhrada colného dlhu nebola zo strany obvineného zrealizovaná. Škodu si nenárokujú a túto nežiadajú v trestnom konaní.

Vyšetrovateľ KÚFS Košice v priebehu vyšetrovania do spisu zabezpečil i všetok dostupný listinný materiál súvisiaci s danou trestnou vecou, a to protokol

o kontrole po prepustení č. 100249/2018, rozhodnutie vo veci dodatočného vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty pod č. 100257/2018 zo dňa 16.02.2018, rozhodnutie vo veci dodatočného vymerania colného dlhu a vyrubenia dane z pridanej hodnoty č. 100266/2018 zo dňa 16.02.2018, listinný materiál súvisiaci s kontrolou vykonanou colným úradom, zoznam prijatých a vydaných faktúr, výpisy z účtu z PayPal a Československej obchodnej banky, a. s. pod č. XXXXX faktúry PI 05122015 a PI 01032016, záznamy o výške úhrad colného dlhu zo strany povinného, jednotlivé faktúry za dovoz tovaru na územie SR, faktúry za prepravu a k nim súvisiace doklady o prepustení tovaru a vymeraní cla a DPH.

Z jednotlivých listinných dôkazov vyplývajú skutočnosti, o ktorých vypovedali ako svedkovia pracovníci Colného úradu Michalovce pri výkone následnej kontroly u subjektu, ako i o ktorých vypovedal zástupca Colného úradu Michalovce v pozícii poškodeného.

Z takto vykonaného vyšetrovania v priebehu prípravného konania bolo teda zistené a ustálené, že skutok popísaný v danom uznesení o zastavení trestného stíhania sa stal, tento napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona a tohto sa dopustil obvinený XXXXX takým konaním, ako je popísané v skutkovej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľom KÚFS Košice bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie XXXXX, avšak pre zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Uvedený postup bol i odobrený prokurátorom, ktorý uznesením zo dňa 21.11.2018 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol sťažnosť obvineného voči uzneseniu o jeho stíhaní. Vyšetrovateľ i dozorový prokurátor svoje rozhodnutie náležite odôvodnili a poukázali na dôkazy získané pred samotným postupom podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré takýto postup voči obvinenému odôvodňovali. Z dôkazov získaných pred vznesením obvinenia vyplýval vyšší stupeň pravdepodobnosti, že sa konania popísaného v uznesení o stíhaní dopustil obvinený, pričom dôvody, ktoré viedli k takémuto právnomu záveru boli bližšie rozpisované v jednotlivých rozhodnutiach uvedených orgánov.

Po skončení vyšetrovania a predložení spisu zo strany vyšetrovateľa bol zo strany dozorového prokurátora upravený skutok kladený obvinenému za vinu v tom rozsahu, že z tohto boli vypustené dve faktúry nachádzajúce sa v zozname prijatých faktúr obvineného, konkrétne fa. č. PI 05122015 a fa. č. PI 01032016. V priebehu vyšetrovania orgány činné v trestnom konaní vykonali všetky dostupné procesné úkony smerujúce k zisteniu a preukázaniu prípadného trestnoprávneho konania obvineného za jeho konanie súvisiace s danými spornými faktúrami, pričom sa nepodarilo zabezpečiť žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, aby tovar uvedený v predmetných dvoch faktúrach bol zo strany dodávateľa odberateľovi (obvinenému) na územie SR dodaný a tento sa snažil vyhnúť vyrubeniu cla a DPH príslušným orgánom v úmysle skrátiti svoju daňovú povinnosť.

Podľa § 12 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty je dovozom tovaru vstup tovaru z územia tretích štátov na územie Európskej únie.

Podľa § 19 uvedeného zákona, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s

tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 21 ods. 1 uvedeného zákona, daňová povinnosť pri dovoze tovaru vzniká

- a) prepustením tovaru do voľného obehu vrátane konečného použitia,
- b) prepustením tovaru do colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla,
- c) v ostatných prípadoch, keď vznikne colný dlh pri dovoze tovaru.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, daňová povinnosť pri tovare podľa odseku 1 vzniká dňom prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru do príslušného colného režimu alebo dňom, v ktorom colný dlh vznikol iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

Z doposiaľ vykonaného vyšetrovania vyplynulo, resp. nebolo obvinenému preukázané, aby tovar uvedený v predmetných faktúrach bol z tretích krajín na územie SR (územie EÚ) dovezený. Zároveň nebolo zistené, aby tento tovar bol prejednaný colným úradom a z takéhoto tovaru vyrúbené clo, prípadne DPH v inej ako zákonnej výške. Zároveň zo spisu nevyplýva, aby obvinený podal colné vyhlásenie k tovaru uvedenému v predmetných faktúrach. V spise sa nenachádza ani doklad o tom, aby tieto faktúry boli zo strany obvineného akýmkoľvek spôsobom uhradené, dokonca v spise sa nachádza list od dodávateľa, z ktorého vyplýva, že tovar nebol na územie SR dodaný z dôvodu nevykonania úhrady zo strany odberateľa.

S poukazom na uvedené preto konštatujem, že obvinenému nie je možné preukázať obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane a poistného v prípade daných dvoch faktúr, preto bolo potrebné tieto zo skutku vypustiť, čím došlo k zmene samotnej právnej kvalifikácii z odseku 2 na odsek 1. Je potrebné ešte podotknúť, že na rozdiel od daňového a colného konania, kde spočíva dôkazné bremeno na povinnom subjekte, v trestnom konaní toto znáša orgán činný v trestnom konaní, ktorým je vyšetrovateľ, resp. prokurátor.

Z takto zisteného skutkového stavu bolo preto potrebné skutok kvalifikovať len podľa odseku 1, § 276 Tr. zákona.

V zmysle základných zásad trestného konania uvedených v ust. § 2 Tr. poriadku okrem iného vyplýva, že:

- nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.
- orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v

oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie (zásada náležitého zistenia skutkového stavu).

V zmysle uvedenej zásady orgány činné v trestnom konaní sú povinné vykonať dokazovanie v rozsahu zabezpečujúcim zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností, teda bez takých pochybností, ktoré majú za následok to, že rozhodujúci orgán v dôsledku nemôže nadobudnúť vnútorné presvedčenie o správnosti a zákonnosti prijímaného rozhodnutia.

- orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán (zásada voľného hodnotenia dôkazov).

Uvedená zásada neznamena možnosť ľubovôle zo strany orgánov činných v trestnom konaní, pretože rozhodnutie musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Podľa § 8 Trestného poriadku trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak zákon neustanovuje inak

Podľa § 10 odsek 1 Trestného poriadku prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchateľ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného poriadku pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Pri posudzovaní otázky trestnoprávnej zodpovednosti je rovnako dôležité posudzovať splnenie všetkých zákonných znakov objektívnej a subjektívnej stránky, ako aj reflektovať na okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť a protiprávnosť činu. Z pohľadu právnej teórie je trestný čin definovaný komplexom objektívnych a subjektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú skutkovú podstatu konkrétneho trestného činu. Vznik trestnoprávnej zodpovednosti je podmienený záverom, že v skutku ako reálne prejavujúcom sa deje možno spoľahlivo identifikovať prítomnosť všetkých obligatórnych znakov príslušnej skutkovej podstaty trestného činu.

Páchateľom trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Trestného zákona je ten, kto v malom rozsahu skráti daň.

Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na správnom vymeraní dane, poistného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevku na starobné dôchodkové sporenie. V podstate ide o osobitný prípad podvodu vo vzťahu ku každému individuálne určenému objektu alebo vo vzťahu k viacerým z nich.

Daňou treba rozumieť povinnú, zákonom ustanovenú finančnú sumu, ktorú fyzická alebo právnická osoba odvádza zo svojich príjmov alebo na základe iných zákonom ustanovených skutočností (napríklad majetkových prevodov) v prospech verejných rozpočtov a účelových fondov na úhradu verejných výdavkov vo vopred určenej výške a v ustanovených lehotách. Daň vyberajú orgány štátu a orgány miestnej samosprávy.

Skrátením dane treba rozumieť akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrubí daň v nižšej než zákonom určenej sume alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde. Skrátením dane je aj vylúčenie daňovej výhody (R 4/1995). K skráteniu dane v zmysle § 276 Tr. zákona môže dôjsť len dovtedy, kým daňový subjekt daň nezaplatil. Ak bola daň správne vyrubená a daňovým poplatníkom zaplatená (zrazená), vo vzťahu k takejto dani nemožno spáchať trestný čin podľa § 276 Tr. zákona. Za skrátenie dane nemožno považovať nezaplatenie vyrubenej dane. Nezaplatená daň sa predpísaným spôsobom vymáha.

Úmyselné konanie páchatel'a, ktorým dosiahne, že mu daň nebola vôbec vyrubená alebo mu bola vyrubená v nižšej výmere, je dokonaným trestným činom skrátenia dane podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona, pokiaľ došlo ku skráteniu dane v malom rozsahu. Pojem "malý rozsah" skrátenia dane a poistného je upravený v ust. § 125 Tr. zákona.

Trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 Tr. zákona je úmyselným trestným činom, pričom úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať aj na okolnosť, že daň alebo poistné skrátuje, tzn., že páchatel' tak koná s úmyslom skrátiť daň. Pri posudzovaní otázky, či boli daň alebo poistné skrátene v nie malom rozsahu, a teda či ide o trestný čin, nie sú orgány činné v trestnom konaní a súd viazaný vyjadrením finančných, resp. správnych orgánov o výške skrátenia dane alebo poistného a ani právoplatným a vykonateľným rozhodnutím príslušného finančného alebo správneho orgánu o výške skrátenia dane alebo poistného.

Z hľadiska naplnenia objektívnej a subjektívnej stránky uvedeného trestného činu (§ 276 ods. 1 Tr. zákona) a preukázania príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného a následkom tohto konania bolo dostatočne preukázané (vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona, Trestného poriadku, predchádzajúceho šetrenia vo vyšetrovacom spise, listinných dôkazov, ako aj z výpovedí všetkých dosiaľ vypočutých osôb), že konanie popísané v skutkovej vete tohto uznesenia napĺňa znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Bolo dostatočne preukázané, že tohto konania sa dopustil obvinený, ktorý je tak zo spáchania skutku kladeného mu za vinu usvedčovaný výpoveďami vyššie uvedených osôb, ako i listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu.

V priebehu vyšetrovania bolo zároveň zistené, že časť colného dlhu, ktorý sa kladie obvinenému za vinu a ktorý bol vyčíslený colným úradom vo výške 2.626,85€ v rozhodnutí vo veci dodatočného vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty pod č. 100257/2018 zo dňa 16.02.2018 spočívajúceho v dlžnom cle vo výške 882,18€ a DPH vo výške 1.744,67€ bola zo strany povinného uhradená započítaním preplatku u Daňového úradu Košice, pobočka Michalovce na základe žiadosti

colného úradu o preúčtovanie evidovaného preplatku v prospech colného úradu za účelom úhrady vymeraného colného dlhu.

Zo správy Colného úradu Michalovce vyplýva, že takýmto postupom došlo k úhrade colného dlhu vo výške 1.786,07€. Uvedená čiastka prevyšuje dlžnú DPH vyrubenú vyššie uvedeným rozhodnutím colného úradu, avšak vzhľadom na ust. § 60a ods 2 písm. a/ zák. č. 199/2004 Z. z. Colný zákon v znení neskorších zmien, tieto boli preúčtované na úhradu cla, nie DPH.

Zároveň sa vo vyšetrovacom spise nachádza i rozhodnutie Colného úradu Michalovce pod č. 399408/2018 zo dňa 12.07.2018 spolu s rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR pod č. 503401/2018 zo dňa 04.12.2018, ktoré potvrdilo rozhodnutie Colného úradu Michalovce, ktorým bol XXXXX ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie pod menom XXXXX XXXXX, XXXXX 2, XXXXX uznaný z colného deliktu na tom skutkovom základe, ako je v danom rozhodnutí uvedenom, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 700,-€.

Preskúmaním predmetných oboch rozhodnutí správneho orgánu, ktorým bola XXXXX uložená sankcia vo výške 700,-€ som zistil, že rozhodnutie Colného úradu Michalovce sa týka totožného konania, pre ktoré bolo obvinenému XXXXX vznesené obvinenie vyšetrovateľom KÚFS Košice za skutok kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav sa bolo potrebné vysporiadať i s ďalšou zásadou uplatňovanou v trestnom konaní, a to zásadou "ne bis in idem".

Zásada "ne bis in idem", teda právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za ten istý skutok, je v Trestnom poriadku zakotvená aj v ustanovení § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku, podľa ktorého trestné stíhanie nemožno začať a ak v ňom bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva, pričom v tomto smere treba vychádzať z čl. 153 a 154c Ústavy Slovenskej republiky a čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa čl. 4 Protokolu 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu.

Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd upravuje činy kvalifikované vnútroštátnym právom ako trestné činy, ako aj činy ním kvalifikované ako priestupky, prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty, pričom povaha deliktu sa v tomto smere posudzuje tak z hľadiska chráneného záujmu (či ide o záujem všeobecný alebo partikulárny), z hľadiska adresáta normy (či je norma adresovaná všetkým občanom alebo len skupine osôb so zvláštnym statusom) a z hľadiska účelu a typu sankcie (či má represívny charakter). Európsky súd pre ľudské práva sa nepriklonil k záveru, zákaz "ne bis in idem" je obmedzený len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady označil za rozhodujúcu totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

Pre vymedzenie totožnosti skutku je potrebné pochopiť pojem skutok. Zákon pojem skutok nedefinuje. Jeho vymedzenie sa prenechalo trestnoprávnej teórii a praxi. Tie zhodne pod pojmom skutok rozumejú nejakú udalosť vo vonkajšom svete, ktorá je charakterizovaná určitým konaním obvineného a následkom, ktorý bol týmto konaním spôsobený, ak je tento následok relevantným z hľadiska noriem trestného resp. správneho práva. Skutkom teda rozumieme súhrn opísaných skutkových okolností, nie ich právne posúdenie (kvalifikáciu).

Podstatu skutku tvorí konanie a jeho následok. Totožnosť skutku je podľa právnej teórie i dlhodobo zaužívanej aplikačnej praxe zachovaná, ak je zachovaná aspoň zložka konania alebo totožnosť následku. Lenže právna teória je od novely trestných kódexov obohatená o princíp formálneho ponímania trestných činov. Zatiaľ čo do účinnosti novely uplatňovaná rozhodovacia prax súdov v trestných veciach sa v podobných situáciách uberala smerom faktickej konzumpcii trestných činov i priestupkov spáchaných v jednočinnom súbehu, súčasné chápanie trestnosti a identity skutku je chápané a uplatňované dôslednejšie a exaktnejšie.

V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na dve rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (1 Sžd/26/2011 a 1 Sžd/56/2011), v ktorých podstatu totožnosti skutku tvorí nielen totožnosť konania, totožnosť osoby páchatel'a, ale aj vykonávateľa správneho trestania a právneho titulu správneho trestania, vrátane vymedzenia skutkových podstát spolu s právnymi dopadmi páchatel'ovho spoločensky nežiadúceho konania na spoločnosť.

Zároveň treba uviesť, že hoci orgány činné v trestnom konaní a súdy v Slovenskej republike vychádzajú pri totožnosti skutku, tak z čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru je zjavné, že tento nehovorí o opätovnom stíhaní pre ten istý skutok (act), ale o opätovnom stíhaní pre ten istý čin (criminal offence).

Jednotlivé právne normy používajú pre označenie "hmotnoprávnej substancie", pre ktorú nemôže byť tá istá osoba opätovne odsúdená, rôzne označenie. Náš Trestný poriadok používa pojem "skutok", Protokol č. 7 k Dohovoru používa pojem "delikt" (anglicky "offence", francúzsky "infraction"), Rímsky štatút medzinárodného trestného súdu používa pojem "správanie, ktoré tvorilo základ trestných činov". Najčastejšie je používané označenie "čin". Toto označenie používa Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Listina základných práv a slobôd, Ústava, aj Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Z procesného hľadiska nie je nevyhnutné, aby sa popis skutku (konania a výsledku) v skoršom rozhodnutí úplne zhodoval s tým, ako bude priebeh skutku ustálený neskôr. Súdna prax pripúšťa určité odchýlky tak v konaní, ako aj vo výsledku, za predpokladu, že bude zachovaná zhoda aspoň v podstatných črtách (znakoch) konania alebo výsledku.

Európsky súd sa k chápaniu pojmu "delikt, za ktorý už bola (tá istá osoba) konečným spôsobom oslobodená alebo odsúdená v súlade so zákonom a trestnou procedúrou (toho istého) štátu", ktorý je obsiahnutý v čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru, prvýkrát vyjadril vo veci Gradinger proti Rakúsku. Európsky súd konštatoval, že správny delikt (aj keď ide o iný právny predpis a iná je aj povaha a účel predpisu) predstavuje len jeden z aspektov trestného previnenia (kvalifikovaný znak). Išlo však

o ten istý skutok, to isté konanie, a preto rozhodol, že ustanovenie čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru bolo v tomto prípade porušené. V tomto rozhodnutí teda Európsky súd vyslovil názor, že zákaz opätovného súdenia vyslovený v ustanovení článku 4 Protokolu č. 7 sa vzťahuje na ten istý skutok, nie na to isté právne posúdenie skutku.

Podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu. Pri správnom trestaní je táto zásada kľúčová, pretože rovnaké konanie v rôznych právnych odvetviach môže so sebou priniesť okrem administratívnych aj trestnoprávne sankcie, resp. opačne.

Zásadu "ne bis in idem" obsahuje aj Ústava a to v článku 50 ods. 5 Ústavy. V zmysle tohto ustanovenia nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

Orgán aplikácie práva a osoba rozhodujúca o začatí trestného stíhania, resp. správneho konania, musia skúmať povahu deliktu a sankcie, za ktorý už bola osoba právoplatne odsúdená, resp. postihnutá. Väčšina správnych deliktov však patrí pod pojem trestné obvinenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf 9/2010 zo dňa 16. 02. 2011, čo má za následok automatickú aplikáciu zásady z úradnej moci.

Vo vzťahu k zásade "ne bis in idem" sa správne delikty a následné sankcie vzťahujú bez výnimky. Táto zásada znamená, že nemožno právoplatne potrestať osobu za rovnaké (identické) konanie najprv v správnom a potom napr. v priestupkovom alebo trestnom konaní.

Pre posúdenie aplikácie uvedenej zásady v trestnom konaní je potrebné skúmať, či sa jedná o totožný subjekt a identický skutok, pričom v takomto prípade ďalšie trestanie nie je možné. Prekážku "ne bis in idem" tvorí len konečné odsudzujúce alebo oslobodzujúce rozhodnutie, pričom po tom, čo dôjde ku konečnému rozhodnutiu alebo čo uplynú lehoty, po ktorých sa rozhodnutie stane konečným, už nemožno v tom istom štáte tú istú osobu nielen súdiť a odsúdiť, ale nemožno už voči nej ani viesť nové konanie pre ten istý delikt, ani pokračovať v tom istom konaní o tomto delikte. Pre posúdenie, či ide o ten istý delikt, je rozhodujúce, či ide v oboch prípadoch o zhodné konanie alebo aspoň o konanie, ktoré je v podstate rovnaké, ktoré sa vyznačuje zhodným súborom konkrétnych skutkových okolností, neoddeliteľne spojených v čase a priestore.

Podľa § 215 odsek 2 písm. b/ Trestného poriadku môže prokurátor zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu som dospel k tomu záveru, že obv. XXXXX bol rozhodnutím Colného úradu Michalovce pod č. 399408/2018 zo dňa 12.07.2018 v spojitosti s rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR pod č.

503401/2018 zo dňa 04.12.2018 právoplatne uznaný vinným z colného deliktu na rovnakom skutkovom základe, ako mu bolo vznesené obvinenie vyšetrovateľom KÚFS Košice pod č. KÚFS-9/7082-V-2018 zo dňa 24.09.2018, pričom rozhodnutie colného úradu a ním uložená sankcia za takéto konanie je možné považovať za dostatočné.

V priebehu prípravného konania bolo zistené, že sa jedná o totožnú osobu postihnutú za totožné protiprávne konanie, ktoré po rozhodnutí prokurátora o zmene právnej kvalifikácie na odsek 1, § 276 Tr. zákona je nižšej protiprávnosti, ako konanie, za aké bolo vznesené obvinenie vyšetrovateľom. Pri posudzovaní dostatočnosti je potrebné vziať do úvahy i sankciu, ktorá by obvinenému hrozila pri ukladaní trestu súdom prihladnúc i na osobu páchatel'a, na ktorého sa hľadá ako na netrestaného. V neposlednom rade je potrebné prihliadať i na započítanie časti colného dlhu, ktoré bolo zo strany obvineného, i keď nie dobrovoľne uhradené, pričom toto predstavuje vyššiu sumu, akou je samotná DPH.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade je možné s poukazom na fakt, že konaním obvineného boli naplnené znaky vyššie uvedeného prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona zastaviť trestné stíhanie v zmysle podľa § 215 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ján Olexa
prokurátor